

Argumendid, millele apellant tugineb oma arvamuses, et vaidlus-alune kohtuotsus on rikkunud artikli 8 lõike 1 punkti b viimase põhjendamatu kohaldamise tõttu, on järgmised:

- vaidlusalusel kohtuotsuses uuriti kõnesolevaid kaubamärke mitte „igakülge hindamise” ega „tervikmulje” kriteeriumist lähtuvalt, vaid selles läheneti kõnesolevate kombineeritud kaubamärkide koostisosadele eraldi, järjestikku ja analüütiliselt ning seetõttu rikuti artikli 8 lõike 1 punkti b ja seda sätet tõlgendanud kohtupraktikat.

Vaidlustatud kohtuotsuses ei tehtud seda, mida oleks kohe alguses pidanud tegema, nimelt uurima kõnesolevaid kaubamärke neid moodustanud „igakülge hindamise” ja „tervikmulje” kriteeriumidest lähtuvalt. Selle asemel kasutati vaidlustatud kohtuotsuses algusest peale analüütilist meetodit ning uuriti esiteks kujutisosi (punktid 75–87) ning teiseks sõnalisi osi (punktid 88–93) eraldi ja järjestikku, andes otsustava kaalu kujutisosadele ja eitades sõnaliste osade mistahes olulisust. On tõsi, et vaidlustatud kohtuotsuses mainiti igakülge hindamise ja tervikmulje kriteeriume (punkt 99), kuid tõsi on ka see, et see pole piisav, et viidata ja korrata kohtupraktika kohast kriteeriumit selleks, et tegutseda nõuetekohaselt, seda tuleb ka järgida ja asjas õigesti kohaldada. Vaidlustatud kohtuotsuses seda ei tehtud. Kõnesolevate kaubamärkide sarnasuse hindamisel ei kohaldatud vaidlustatud kohtuotsuses esmase ja peamise kriteeriumina igakülge hindamise ja tervikmulje kriteeriume ning kohaldati analüütilist kriteeriumi, millega esiteks liigendati kaubamärgid kujutisosadeks ja sõnalisteks osadeks ja teiseks, hinnati neid eraldi, kõigepealt kõnesolevate kaubamärkide kahte kujutisosa ja seejärel sõnalist osa LA ESPAÑOLA, jättes viitamata vastulause aluseks olevate kaubamärkide teisele sõnalisele osale CARBONELL.

Lisaks on vaidlustatud kohtuotsusega rikutud ka artikli 8 lõike 1 punkti b, kuna selles jäeti hindamata kahte käesolevas asjas asjakohast elementi, milleks on varasem koosseisestamine pikema aja vältel ja üldtuntus, mis olid äärmiselt asjakohased, et hinnata taotletava ühenduse kaubamärgi LA ESPAÑOLA nr 236588 ja vastulause aluseks olevate varasemate Hispaania kaubamärkide CARBONELL vahelist segijamise tõenäosust.

- Oliivõli keskmise Hispaania tarbija tajumine ja kõnesolevate kaubamärkide segijamise väidetav tõenäosus.

Kuigi vaidlustatud kohtuotsuses on mainitud keskmise tarbija profiili, millele on ühenduse kohtupraktikas antud üksikasjalik hinnang, ei kasuta vaidlustatud kohtuotsus sellist tarbija mudelit, vaid kujutab oliivõli keskmise Hispaania tarbijana pigem tarbijat, kes on lähemal Saksamaa kohtupraktikas kasutatavale tarbija mudelile: „hoolimatu ja mõtlematu tarbija”, kui ühenduse kohtupraktikas valitud Euroopa tarbija mudelile, milleks on „mõistlikult teadlik ja tähelepanelik ning ettevaatlik tarbija” (kohtuotsused LLOYD, punkt 26, ja PICASSO, punkt 38). Vaidlustatud kohtuotsuses

tehti lisaks nimetatud tõsisele eksimusele veel teine, mis on sama tõsine ja mis seisneb tarbijate poolt „madalama tähelepanelikkuse astme arvesse võtmist” seoses oliivõli puudutavate kaubamärkidega, selle asemel, et võtta arvesse sellise keskmise Hispaania tarbija poolt oliivõlile tavapäraselt pööratava tähelepanelikkuse astet, kes on mõistlikult teadlik ja tähelepanelik ning ettevaatlik.

(¹) Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgia) 16. novembril 2007 — NV Beleggen, Risicokapitaal, Beheer versus Belgia

(Kohtuasi C-499/07)

(2008/C 22/54)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgia)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: NV Beleggen, Risicokapitaal, Beheer

Kostja: Belgia

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 23. juuli 1990. aasta direktiivi 90/435/EMÜ eri liikmesriikide emarettevõtjate ja tütarrettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (¹), eeskätt aga selle direktiivi artikli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigil ei ole lubatud maksust vabastada väljamakstud kasumit, mille selle riigi äriühing sai tütarrettevõtjalt teisest liikmesriigist muul viisil kui seoses tütarrettevõtja likvideerimisega, arvates kõigepealt makstud kasumi täielikult maksubaasi hulka, et seda siis maksubaasist 95 % ulatuses maha arvata, kuid piirdudes mahaarvamisel siiski kasumiga, mis on saadud maksustamisperioodil, mil maksti välja kasum (pärast seaduses loetletud teatavate summade mahaarvamist) (WIB 1992 artikli 205 lõige 2 koostoimes KB/WIB 1992 artikliga 77), mille tõttu ei teki ülekantavat kahju, kui maksustamisperioodi kasum on väiksem kui väljamakstud kasumi summa?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas nõukogu 23. juuli 1990. aasta direktiivi 90/435/EMÜ eri liikmesriikide emaaettevõtjate ja tütarvõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta, eeskätt aga selle direktiivi artikli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriik on kohustatud maksud kasumi, mille selle riigi äriühing saab oma tütarvõtjalt teisest riigist, lugema maksustamisperioodi kasumist täielikult mahaarvatavaks ning sellest tuleneva kahju järgmisesse maksustamisperioodi ülekantavaks?
3. Kui direktiivi 90/435/EMÜ tuleb tõlgendada nii, et Belgia õigusaktid on vastuolus artikli 4 lõikega 1 väljamakstud kasumi tõttu, mille Belgia emaaettevõtja sai EL-s asuvalt tütarvõtjalt, siis kas direktiivi selle sätte kohaselt on keelatud kohaldada ka Belgia õigusakte väljamakstud kasumile, mille Belgia emaaettevõtja sai Belgia tütarvõtjalt, kui — nagu käesolevas asjas — Belgia seadusandja otsustas direktiivi Belgia õigusesse ülevõtmisel kohelda puhtalt siseriiklikke olukordi täpselt nii, nagu direktiiviga reguleeritud olukordi, ning kohaldas seega Belgia õigusnorme direktiivile ka puhtalt siseriiklike olukordade suhtes?
4. Kas EÜ asutamislepingu artikkel 43 on vastuolus liikmesriigi õigusnormidega, mille kohaselt ettevõtte tulumaksu deklareerimisel piiratakse liikmesriigis väljamakstud kasumi, mille äriühing sai maksustamisperioodil teisest liikmesriigis asuvalt oma tütarvõtjalt, maksust vabastamist kasumi suurusega sellel maksustamisperioodil, mil toimus kasumivälja maksamine (pärast seaduses loetletud teatavate summade mahaarvamist), samas kui väljamakstud kasumi maksust täielik vabastamine on võimalik siis, kui see äriühing oleks teisest liikmesriigis loonud püsiva tegevuskoha?

(¹) EÜT L 225, lk 6; ELT eriväljaanne 09/01, lk 147.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Naczelny Sąd Administracyjny (Poola Vabariik) 11. novembril 2007 — K-1 Sp. z o. o. w Toruniu versus Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Kohtuasi C-502/07)

(2008/C 22/55)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: K-1 Sp. z o. o. w Toruniu

Vastustaja: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 11. aprilli 1967. aasta esimese direktiivi kumuleeruvaid käibemakse käsitlevate liikmesriikide õigusnormide ühtlustamise kohta (67/227/EMÜ) (¹) artikli 2 lõiked 1 ja 2 koostoimes nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (77/388/EMÜ) (²) artikli 2, artikli 10 lõike 1 punkti a ja artikli 10 lõikega 2 välistavad võimaluse kohustada käibemaksukohustuslast tasuma täiendavat maksu 11. märtsi 2004. aasta kaupade ja teenuste maksu seaduse (Ustawa o Podatku od Towarów i Usług [...]) artikli 109 lõigete 5 ja 6 tähenduses, kui tuvastatakse, et käibemaksukohustuslane on esitatud maksudeklaratsioonis märkinud enamakstud käibemaksuna või tagastatava sisendkäibemaksuna summa, mis on suurem kui talle tasumisele kuuluv summa?
2. Kas „erimeetmed” nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (77/388/EMÜ) artikli 27 lõike 1 tähenduses seisnevad nende olemust ja eesmärki silmas pidades võimaluses kehtestada käibemaksukohustuslasele täiendav maksukohustus, mis määratakse maksuameti otsusega juhul, kui on tuvastatud, et käibemaksukohustuslane on deklareerinud enamakstud käibemaksuna või tagastatava sisendkäibemaksuna liiga suure summa?
3. Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (77/388/EMÜ) artikliga 33 antud volitus sisaldab õigust kehtestada täiendav maksukohustus 11. märtsi 2004. aasta kaupade ja teenuste maksu seaduse [...] artikli 109 lõigete 5 ja 6 tähenduses?

(¹) EÜT 71, lk 1301; ELT eriväljaanne 09/01, lk 3.

(²) EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23.